

Svet
Evropske unije

Bruselj, 28. april 2021
(OR. en)

6116/21

Medinstitucionalna zadeva:
2018/0233 (COD)

FISC 25
ECOFIN 127
CADREFIN 62
CODEC 187

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva:	Stališče Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o vzpostavitvi programa „Fiscalis“ za sodelovanje na področju obdavčitve in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1286/2013
---------	--

UREDBA (EU) 2021/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

**o vzpostavitvi programa „Fiscalis“ za sodelovanje na področju obdavčitve
in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1286/2013**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 114 in 197 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 62, 15.2.2019, str. 118.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne ... [(UL ...)/(še ni objavljeno v Uradnem listu)]. Stališče Evropskega parlamenta z dne ... [(UL ...)/(še ni objavljeno v Uradnem listu)].

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Program Fiscalis 2020, ki je bil vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1286/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter ga izvaja Komisija v sodelovanju z državami članicami in pridruženimi državami, kot tudi njegovi predhodni programi, so pomembno prispevali k lažšanju in krepitvi sodelovanja med davčnimi organi v Uniji. Davčni organi sodelujočih držav so priznali dodano vrednost teh programov, tudi za zaščito finančnih in gospodarskih interesov držav članic in davkoplačevalcev. Izzive za naslednje desetletje je mogoče reševati samo, če države članice presežejo meje svojih upravnih ozemelj in intenzivno sodelujejo s svojimi partnerji.
- (2) Program Fiscalis 2020 ponuja državam članicam okvir Unije za razvoj dejavnosti sodelovanja. Ta okvir je stroškovno učinkovitejši, kot če bi vsaka država članica vzpostavila lastne dvo- ali večstranske okvire sodelovanja. Zato je ustrezno zagotoviti nadaljevanje programa Fiscalis 2020, in sicer z uvedbo novega programa na istem področju, tj. programa Fiscalis (v nadaljnjem besedilu: Program).

¹ Uredba (EU) št. 1286/2013 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi akcijskega programa za izboljšanje delovanja sistemov obdavčitve v Evropski uniji za obdobje 2014–2020 (Fiscalis 2020) in razveljavitvi Odločbe št. 1482/2007/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 25).

- (3) Z zagotavljanjem okvira za ukrepe, ki podpira notranji trg, spodbuja konkurenčnost Unije ter ščiti finančne in gospodarske interese Unije in njenih držav članic, bi moral Program prispevati k podpiranju davčne politike in izvajanja prava Unije v zvezi z obdavčitvijo; preprečevanju davčnih goljufij, davčnih utaj, agresivnega davčnega načrtovanja in dvojne neobdavčitve ter boju proti njim; preprečevanju in zmanjševanju nepotrebnega upravnega bremena za državljane in podjetja pri čezmejnih transakcijah; podpiranju pravičnejših in učinkovitejših davčnih sistemov; uresničevanju celotnega potenciala notranjega trga in spodbujanju poštene konkurence v Uniji; podpiranju skupnega pristopa Unije v mednarodnih forumih, krepitvi upravnih zmogljivosti davčnih organov, vključno s posodobitvijo tehnik poročanja in revizije, ter podpiranju tovrstnega usposabljanja osebja davčnih organov.
- (4) V tej uredbi so določena finančna sredstva za Program, ki za Evropski parlament in Svet pomenijo prednostni referenčni znesek v letnem proračunskem postopku v smislu točke 18 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 16. decembra 2020 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ter novih virih lastnih sredstev, vključno s časovnim načrtom za uvedbo novih virov lastnih sredstev¹.

¹ UL L 433I, 22.12.2020, str. 28.

- (5) Da bi podprli proces pristopa in pridružitve tretjih držav, bi morale biti omogočeno, da v Programu sodelujejo tudi države pristopnice in države kandidatke ter potencialne države kandidatke in partnerske države v okviru evropske sosedске politike, če bodo izpolnjeni določeni pogoji. V Programu lahko sodelujejo tudi druge tretje države, in sicer v skladu s pogoji, določenimi v posebnih sporazumih med Unijo in zadevnimi državami, ki urejajo njihovo sodelovanje v katerem koli programu Unije.
- (6) Za ta program se uporablja Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta¹ (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba). Finančna uredba določa pravila za izvrševanje proračuna Unije, vključno s pravili o nepovratnih sredstvih, nagradah, javnih naročilih, posrednem upravljanju, finančnih instrumentih, proračunskih jamstvih, finančni pomoči in o povračilu zunanjim strokovnjakom.

¹ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

- (7) Ukrepi v okviru programa Fiscalis 2020 so se izkazali za ustrezne in bi jih bilo zato treba ohraniti. Da bi zagotovili enostavnejše in prožnejše izvajanje Programa ter tako bolje uresničevali njegove cilje, bi bilo treba ukrepe opredeliti le v smislu splošnih kategorij s seznamom ponazoritvenih primerov konkretnih dejavnosti, kot so sestanki in podobni priložnostni dogodki, če je ustrezno tudi prisotnost v upravnih uradih in sodelovanje v upravnih preiskavah; strukturirano sodelovanje na podlagi projektov, če je ustrezno tudi skupne revizije; in krepitev informacijskih zmogljivosti, če je ustrezno tudi dostop davčnih organov do medsebojno povezanih registrov. Kadar je ustrezno, bi bilo treba z ukrepi obravnavati tudi prednostne teme, da se izpolnijo cilji Programa. Program bi moral s sodelovanjem in krepitevjo zmogljivosti tudi spodbujati in podpirati uvajanje in koriščenje inovacij, da bi dodatno izboljšal zmogljivosti za uresničevanje temeljnih prioritet obdavčevanja.
- (8) Zaradi vse večje mobilnosti davkoplačevalcev, števila čezmejnih transakcij, internacionalizacije finančnih instrumentov in zato tudi večjega tveganja za davčne goljufije, davčne utaje in agresivno davčno načrtovanje, kar vse sega daleč prek meja Unije, bi bile lahko prilagoditve ali razširitve evropskih elektronskih sistemov za sodelovanje s tretjimi državami, ki niso pridružene Programu, in mednarodnimi organizacijami v interesu Unije ali držav članic. Take prilagoditve ali razširitve bi zlasti preprečile upravno breme in stroške, ki nastanejo zaradi razvoja in delovanja dveh podobnih elektronskih sistemov, enega za izmenjavo informacij v Uniji in drugega za mednarodno izmenjavo informacij. Zato bi morale take prilagoditve ali razširitve biti upravičene do financiranja v okviru Programa.

- (9) Zaradi pomembnosti globalizacije ter boja proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in agresivnemu davčnemu načrtovanju bi moral Program omogočati sodelovanje zunanjih strokovnjakov v smislu člena 238 finančne uredbe. Taki zunanji strokovnjaki bi večinoma morali biti predstavniki vladnih organov, tudi predstavniki vladnih organov iz nepridruženih tretjih držav, vključno z najmanj razvitimi državami, ter predstavniki mednarodnih organizacij, gospodarskih subjektov, davkoplačevalcev in civilne družbe. Izraz najmanj razvita država bi bilo treba razumeti kot tretjo državo ali ozemlje države nečlanice EU, upravičeno do uradne razvojne pomoči v skladu z zadevnim seznamom, ki ga javno objavi Odbor za razvojno pomoč pri Organizaciji za gospodarsko sodelovanje in razvoj in ki temelji na opredelitvi pojma najmanj razvitih držav, kot so jo oblikovali Združeni narodi. Izbor strokovnjakov v strokovnih skupinah bi moral temeljiti na sklepu Komisije z dne 30. maja 2016 o oblikovanju horizontalnih pravil za ustanovitev in delovanje strokovnih skupin Komisije. Za strokovnjake, ki so imenovani v svojem imenu, da delujejo neodvisno in v javnem interesu, bi morala Komisija zagotoviti, da so nepristranski, da nimajo morebitnega nasprotja interesov z njihovimi poklicnimi obveznostmi ter da so informacije o njihovem izboru in sodelovanju javno dostopne.

- (10) V skladu z zavezo Komisije, da bo zagotovila skladnost in poenostavitev programov financiranja, kot je določila v sporočilu z dne 19. oktobra 2010 o pregledu proračuna EU, bi bilo treba sredstva deliti z drugimi instrumenti financiranja Unije, če so predvideni ukrepi v okviru Programa namenjeni uresničevanju ciljev, ki so skupni različnim instrumentom financiranja, pri čemer pa ne sme priti do dvojnega financiranja. Ukrepi v okviru Programa bi morali zagotoviti skladnost pri uporabi sredstev Unije, s katerimi se podpirajo davčna politika in davčni organi.

- (11) Za zagotovitev stroškovne učinkovitosti bi moral Program izkoristiti morebitne sinergije z drugimi ukrepi Unije na sorodnih področjih, kot so program Carina, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2021/444 Evropskega parlamenta in Sveta¹, program Unije za boj proti goljufijam, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2021/... Evropskega parlamenta in Sveta²⁺, program Enotni trg, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2021/... Evropskega parlamenta in Sveta³⁺⁺, Mehanizem za okrevanje in odpornost, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta⁴, in Instrument za tehnično podporo, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2021/240 Evropskega parlamenta in Sveta⁵.

¹ Uredba (EU) 2021/444 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2021 o vzpostavitvi programa Carina za sodelovanje na področju carine in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1294/2013 (UL L 87, 15.3.2021, str. 1).

² Uredba (EU) 2021/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o vzpostavitvi programa Unije Boj proti goljufijam in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 250/2014 (UL L ..., ..., str. ...).

⁺ UL: prosimo, vstavite v besedilo številko uredbe iz dokumenta ST 5330/1/21 REV 1 (2018/0211(COD)), v opombo pa številko, datum, in sklic na UL navedene uredbe.

³ Uredba (EU) 2021/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o vzpostavitvi programa za notranji trg, konkurenčnost podjetij, vključno z malimi in srednjimi podjetji, področje rastlin, živali, hrane in krme in evropsko statistiko (program Enotni trg) ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 99/2013, (EU) št. 1287/2013, (EU) št. 254/2014 in (EU) št. 652/2014 (UL L ..., ..., str. ...).

⁺⁺ UL: prosimo, vstavite v besedilo številko uredbe iz dokumenta ST 14281/20 (2018/0231(COD)), v opombo pa številko, datum, in sklic na UL navedene uredbe.

⁴ Uredba (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2021 o vzpostavitvi Mehanizma za okrevanje in odpornost (UL L 57, 18.2.2021, str. 17).

⁵ Uredba (EU) 2021/240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. februarja 2021 o vzpostavitvi Instrumenta za tehnično podporo (UL L 57, 18.2.2021, str. 1).

- (12) Največ sredstev iz proračuna Programa bo namenjenih za ukrepe za krepitev informacijskih zmogljivosti. Zato bi bilo treba v posebnih določbah opisati in razlikovati med skupnimi in nacionalnimi komponentami evropskih elektronskih sistemov. Poleg tega bi bilo treba jasno opredeliti področje uporabe ukrepov in obseg odgovornosti Komisije in držav članic. Kolikor je to mogoče, bi bilo treba zagotoviti interoperabilnost in sinergije med skupnimi in nacionalnimi komponentami evropskih elektronskih sistemov ter drugimi elektronskimi sistemi ustreznih programov Unije.
- (13) Trenutno ni nobene zahteve po pripravi večletnega strateškega načrta za obdavčitev, da bi se oblikovalo skladno in interoperabilno elektronsko okolje za obdavčevanje v Uniji. Za zagotovitev takšnih ukrepov za razvoj informacijskih zmogljivosti bi morale biti v Programu določene zahteve za pripravo takšnega načrta, ki je načrtovalno orodje, ki bi moralo biti skladno z obveznostmi iz zadevnih pravnih aktov Unije in teh obveznosti ne bi smelo presegati.
- (14) To uredbo bi bilo treba izvajati s programi dela. Zaradi srednje- do dolgoročne narave zastavljenih ciljev in upoštevanja sčasoma pridobljenih izkušenj bi bilo treba omogočiti, da programi dela zajemajo več let. Prehod z letnih na večletne programe dela, od katerih noben ne bi smel zajemati več kot tri leta, bi zmanjšal upravno breme tako za Komisijo kot tudi za države članice.

- (15) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (16) Na podlagi odstavkov 22 in 23 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje² bi bilo treba ta program oceniti na podlagi informacij, zbranih v skladu s posebnimi zahtevami glede spremljanja, pri tem pa se izogibati nalaganju upravnega bremena, zlasti državam članicam, in pretiranemu urejanju. Te zahteve bi morale po potrebi vključevati merljive kazalnike kot podlago za ocenjevanje dejanskih rezultatov Programa. Vmesna in končna ocena, ki bi ju bilo treba izvesti najpozneje štiri leta po začetku izvajanja oziroma dokončanju Programa, bi morali prispevati k postopku odločanja v okviru naslednjih večletnih finančnih okvirov. V vmesnih in končnih ocenah bi bilo treba obravnavati tudi preostale ovire za doseganje ciljev Programa in predlagati najboljšo prakso. Poleg vmesne in končne ocene bi bilo treba za spremljanje doseženega napredka v okviru sistema za poročanje o smotnosti izdajati tudi letna poročila o napredku. V teh poročilih bi bilo treba povzeti pridobljene izkušnje in, če je ustrezno, ugotovljene ovire v okviru dejavnosti Programa, ki so potekale v zadevnem letu.

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

² UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (17) Komisija bi morala organizirati redne seminarje davčnih organov s predstavniki držav članic upravičenk, na katerih bi obravnavali težave, povezane s cilji Programa, in predlagali morebitne izboljšave teh ciljev, vključno z izmenjavo informacij med davčnimi organi.
- (18) Da bi se ustrezno odzvali na spremembe prednostnih nalog davčne politike, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejema akte v zvezi s spremembo seznama kazalnikov za merjenje uresničevanja posameznih ciljev Programa in v zvezi z dopolnitvijo te uredbe z določbami o vzpostavitvi okvira za spremljanje in ocenjevanje. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (19) V skladu s finančno uredbo, Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter uredbami Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95², (Euratom, ES) št. 2185/96³ in (EU) 2017/1939⁴ se finančni interesi Unije zaščitijo s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo ukrepe v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem, odpravljanjem in preiskovanjem nepravilnosti, tudi goljufij, z izterjavo izgubljenih, neupravičeno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi z naložitvijo upravnih sankcij. Zlasti je v skladu z uredbama (Euratom, ES) št. 2185/96 in (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) pooblaščen za izvajanje upravnih preiskav, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali kakršnega koli drugega nezakonitega ravnanja, ki škodi finančnim interesom Unije. Evropsko javno tožilstvo (EJT) je v skladu z Uredbo (EU) 2017/1939 pooblaščen za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot je določeno v Direktivi (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta⁵. V skladu s finančno uredbo mora vsaka oseba ali subjekt, ki prejema sredstva Unije, v celoti sodelovati pri zaščiti finančnih interesov Unije, Komisiji, OLAF, Računskemu sodišču in, za tiste države članice, ki so vključene v okrepljeno sodelovanje na podlagi Uredbe (EU) 2017/1939, EJT podeliti potrebne pravice in dostop ter zagotoviti, da vse tretje strani, ki so vključene v izvrševanje sredstev Unije, podelijo enakovredne pravice.

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

² Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).

³ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

⁴ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

⁵ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

- (20) Tretje države, ki so članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP), so lahko v programih Unije udeležene v okviru sodelovanja, vzpostavljenega na podlagi Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru¹, ki določa izvajanje programov na podlagi odločitve, sprejete na podlagi navedenega sporazuma. Tretje države lahko sodelujejo tudi na podlagi drugih pravnih instrumentov. V to uredbo bi bilo treba vnesti posebno določbo, s katero se od tretjih držav zahteva, da odgovornemu odredbodajalcu, OLAF in Računskemu sodišču podelijo potrebne pravice in dostop, da lahko v celoti izvajajo svoje pristojnosti.
- (21) Za to uredbo se uporabljajo horizontalna finančna pravila, ki sta jih sprejela Evropski parlament in Svet na podlagi člena 322 PDEU. Ta pravila so določena v finančni uredbi, pri čemer določajo zlasti postopek za pripravo in izvrševanje proračuna prek nepovratnih sredstev, javnih naročil, nagrad in posrednega izvrševanja ter urejajo nadzor odgovornosti finančnih udeležencev. Pravila, sprejeta na podlagi člena 322 PDEU, zajemajo tudi splošni režim pogojenosti za zaščito proračuna Unije.

¹ UL L 1, 3.1.1994, str. 3.

- (22) Vrste financiranja in metode izvajanja v skladu s to uredbo bi morale biti izbrane glede na to, ali je z njimi mogoče uresničiti specifične cilje ukrepov in doseči rezultate, pri čemer bi se upoštevali zlasti strošek kontrol, upravno breme in pričakovano tveganje neskladnosti. Pri tem izbiranju bi bilo treba razmisliti o uporabi pavšalnih zneskov, pavšalnih stopenj financiranja in stroškov na enoto ter o financiranju, ki ni povezano s stroški, kot je navedeno v členu 125(1) finančne uredbe. Upravičeni stroški bi morali biti določeni glede na naravo upravičenih ukrepov. Izredno pomembno bi moralo biti kritje potnih stroškov, stroškov nastanitve in dnevnic za sodelujoče na sestankih in podobnih priložnostnih dogodkih ali kritje stroškov, povezanih z organizacijo dogodkov, da se zagotovi sodelovanje nacionalnih strokovnjakov in davčnih organov pri skupnih ukrepih.
- (23) V skladu s členom 193(2) finančne uredbe se nepovratna sredstva lahko dodelijo za ukrep, ki se je že začel izvajati, pod pogojem, da prosilec lahko dokaže, da je bilo treba ukrep začeti izvajati pred podpisom sporazuma o nepovratnih sredstvih. Vendar pa stroški, nastali pred datumom vložitve vloge za nepovratna sredstva, niso upravičeni, razen v ustrezno utemeljenih izjemnih primerih. Da pri zagotavljanju podpore Unije ne bi prihajalo do motenj, ki bi lahko škodovala interesom Unije, bi moralo biti v sklepu o financiranju za omejeno obdobje na začetku večletnega finančnega okvira 2021–2027 in le v ustrezno utemeljenih primerih mogoče določiti, da so aktivnosti in stroški iz začetka proračunskega leta 2021 upravičeni, tudi če so se aktivnosti začele izvajati in so stroški nastali pred vložitvijo vloge za nepovratna sredstva.

- (24) Ker cilja te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (25) Uredbo (EU) št. 1286/2013 bi bilo treba zato razveljaviti.
- (26) Da bi se zagotovila kontinuiteta pri nudenju podpore na zadevnem področju politike in omogočilo, da se izvajanje začne z začetkom večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027, bi morala ta uredba nujno začeti veljati čim prej in bi se morala uporabljati z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2021 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba za obdobje od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2027 vzpostavlja program „Fiscalis“ za sodelovanje na področju obdavčitve (v nadaljnjem besedilu: Program).

Ta uredba določa cilje Programa, njegov proračun za obdobje 2021–2027, oblike financiranja s strani Unije in pravila za zagotavljanje takega financiranja.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „obdavčitev“ pomeni dejavnosti, vključno z oblikovanjem, upravljanjem, izvrševanjem in izpolnjevanjem obveznosti, povezane z naslednjimi davki in dajatvami:
 - (a) davek na dodano vrednost, kot je določeno v Direktivi Sveta 2006/112/ES¹;

¹ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

- (b) trošarine za alkohol, kot je določeno v Direktivi Sveta 92/83/EGS¹;
 - (c) trošarine za tobačne izdelke, kot je določeno v Direktivi Sveta 2011/64/EU²;
 - (d) davki na energente in električno energijo, kot je določeno v Direktivi Sveta 2003/96/ES³;
 - (e) drugi davki in dajatve iz točke (a) člena 2(1) Direktive Sveta 2010/24/EU⁴, če so relevantni za notranji trg in upravno sodelovanje med državami članicami;
- (2) „davčni organi“ pomeni javne in druge organe, ki so pristojni za obdavčitev in druge z davki povezane dejavnosti;
- (3) „evropski elektronski sistemi“ pomeni elektronski sistem, ki je potreben za obdavčitev in izvajanje nalog davčnih organov.

¹ Direktiva Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (UL L 316, 31.10.1992, str. 21).

² Direktiva Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke (UL L 176, 5.7.2011, str. 24).

³ Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L 283, 31.10.2003, str. 51).

⁴ Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L 84, 31.3.2010, str. 1).

Člen 3
Cilji Programa

1. Splošni cilji Programa so podpirati davčne organe in obdavčevanje za izboljšanje delovanja enotnega trga, spodbujati konkurenčnost Unije in pošteno konkurenco v Uniji, ščititi finančne in gospodarske interese Unije in njenih držav članic, tudi ščititi te interese pred davčnimi goljufijami, davčnimi utajami in izogibanjem davkom, ter izboljšati pobiranje davkov.
2. Specifični cilji Programa so podpirati davčno politiko in izvajati pravo Unije v zvezi z obdavčitvijo; spodbujati sodelovanje med davčnimi organi, vključno z izmenjavo davčnih informacij, in podpirati krepitev upravnih zmogljivosti, vključno v zvezi z usposobljenostjo ljudi ter razvojem in delovanjem evropskih elektronskih sistemov.

Člen 4
Proračun

1. Finančna sredstva za izvajanje Programa za obdobje 2021–2027 znašajo 269 000 000 EUR v tekočih cenah.

2. Znesek iz odstavka 1 lahko prav tako krije odhodke za dejavnosti pripravljanja, spremljanja, kontrole, revizije in ocenjevanja ter druge dejavnosti za upravljanje Programa in ocenjevanje doseganja njegovih ciljev. Poleg tega lahko krije tudi odhodke, povezane s študijami, srečanji strokovnjakov ter dejavnostmi informiranja in komuniciranja, če so povezani s cilji Programa, ter odhodke za informacijska omrežja, ki so osredotočena na obdelavo in izmenjavo informacij, vključno s korporativnimi informacijskimi orodji ter drugo tehnično in upravno pomočjo, potrebno pri upravljanju Programa.

Člen 5

Tretje države, pridružene Programu

V Programu lahko sodelujejo naslednje tretje države:

- (a) države pristopnice, države kandidatke in potencialne kandidatke v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji za sodelovanje teh držav v programih Unije, določenimi v zadevnih okvirnih sporazumih in sklepih pridružitvenih svetov ali podobnih sporazumih, ter v skladu s posebnimi pogoji, določenimi v sporazumih med Unijo in temi državami;

- (b) države iz evropske sosedске politike v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji za sodelovanje teh držav v programih Unije, določenimi v zadevnih okvirnih sporazumih in sklepih pridružitvenih svetov ali v podobnih sporazumih, ter v skladu s posebnimi pogoji, določenimi v sporazumih med Unijo in temi državami, če so te dosegle zadostno raven približevanja ustrezne zakonodaje in upravnih metod tistim na ravni Unije;
- (c) druge tretje države v skladu s pogoji, določenimi v posebnem sporazumu, ki ureja sodelovanje tretje države v katerem koli programu Unije, če sporazum:
 - (i) zagotavlja pravično ravnotežje glede prispevkov in koristi tretje države, ki sodeluje v programih Unije,
 - (ii) določa pogoje za sodelovanje v programih, vključno z izračunom finančnih prispevkov za posamezne programe, in upravne stroške programov;
 - (iii) na tretjo državo ne prenaša nobenega pooblastila za odločanje v zvezi s Programom;
 - (iv) jamči pravice Unije, da zagotavlja dobro finančno poslovanje in ščiti svoje finančne interese.

Prispevki iz točke (c)(ii) prvega odstavka so namenski prejemki v skladu s členom 21(5) finančne uredbe.

Člen 6

Izvajanje in oblike financiranja Unije

1. Program se izvaja z neposrednim upravljanjem v skladu s finančno uredbo.
2. Program lahko zagotavlja financiranje v kateri koli obliki iz finančne uredbe, zlasti z nepovratnimi sredstvi, nagradami, javnim naročanjem ter povračilom potnih stroškov in plačilom dnevnic zunanjim strokovnjakom.

POGLAVJE II

UPRAVIČENOST

Člen 7

Upravičeni ukrepi

1. Do financiranja so upravičeni samo ukrepi, s katerimi se uresničujejo cilji iz člena 3.

2. Ukrepi iz odstavka 1 vključujejo naslednje:

- (a) sestanke in podobne priložnostne dogodke;
- (b) strukturirano sodelovanje na podlagi projektov;
- (c) ukrepe za krepitev informacijskih zmogljivosti, zlasti razvoj in delovanje evropskih elektronskih sistemov;
- (d) ukrepe za izboljšanje usposobljenosti ljudi in druge ukrepe za krepitev zmogljivosti;
- (e) podporne ukrepe in druge ukrepe, vključno s:
 - (i) pripravo študij in drugih ustreznih pisnih gradiv;
 - (ii) inovacijskimi dejavnostmi, zlasti pobudami v zvezi s potrditvijo konceptov, pilotnimi projekti in prototipi;
 - (iii) skupno razvitimi dejavnostmi komuniciranja;
 - (iv) vsemi drugimi zadevnimi ukrepi, ki so določeni v programih dela iz člena 13 ter so potrebni za doseganje ciljev iz člena 3 ali te cilje podpirajo.

Priloga I vsebuje neizčrpen seznam možnih oblik zadevnih ukrepov iz točk (a), (b) in (d) prvega pododstavka.

Priloga III vsebuje neizčrpen seznam prednostnih tem za ukrepe.

3. Ukrepi, povezani z razvojem in izvajanjem prilagoditev ali razširitev skupnih komponent evropskih elektronskih sistemov za sodelovanje s tretjimi državami, ki niso pridružene Programu, ali mednarodnimi organizacijami, so upravičeni do financiranja, kadar so v interesu Unije ali držav članic. Komisija sklene potrebne upravne dogovore, v katerih je lahko predvideno, da zadevne tretje strani finančno prispevajo k tem ukrepom.
4. Kadar ukrep za krepitev informacijskih zmogljivosti iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 2 tega člena zadeva razvoj in delovanje evropskih elektronskih sistemov, so do financiranja v okviru Programa upravičeni le stroški, povezani z odgovornostmi, zaupanimi Komisiji na podlagi člena 11(2). Države članice krijejo stroške, povezane z odgovornostmi, ki so jim zaupane na podlagi člena 11(3).

Člen 8

Udeležba zunanjih strokovnjakov

1. Kadar je to koristno za uresničevanje ukrepov, s katerimi se dosegajo cilji iz člena 3, lahko predstavniki vladnih organov, tudi iz tretjih držav, ki niso pridružene Programu, vključno z najmanj razvitimi državami, če je ustrezno pa tudi predstavniki mednarodnih in drugih zadevnih organizacij, predstavniki gospodarskih subjektov in predstavniki organizacij, ki predstavljajo gospodarske subjekte, ter predstavniki civilne družbe lahko kot zunanji strokovnjaki sodelujejo pri takem ukrepu.
2. Stroški, ki jih imajo zunanji strokovnjaki iz odstavka 1 tega člena, so upravičeni do povračila v okviru Programa v skladu s členom 238 finančne uredbe.
3. Zunanje strokovnjake iz odstavka 1 za vsak primer posebej in glede na potrebe izbere Komisija, tudi med strokovnjaki, ki jih predlagajo države članice, na podlagi njihovih spretnosti, izkušenj in znanj, relevantnih za specifični ukrep.

Komisija med drugim oceni nepristranskost teh zunanjih strokovnjakov in morebitno nasprotje interesov z njihovimi poklicnimi obveznostmi.

POGLAVJE III

NEPOVRATNA SREDSTVA

Člen 9

Dodelitev, dopolnjevanje in kombinirano financiranje

1. Nepovratna sredstva v okviru Programa se dodeljujejo in upravljajo v skladu z naslovom VIII finančne uredbe.
2. Ukrep, ki je prejel prispevek iz drugega programa Unije, lahko prejme tudi prispevek v okviru tega programa, če različni prispevki ne krijejo istih stroškov. Pravila vsakega programa Unije, iz katerega se prispeva, se uporabljajo za njegov prispevek k ukrepu. Kumulativno financiranje ne presega skupnih upravičenih stroškov ukrepa, podpora iz različnih programov Unije pa se lahko izračuna sorazmerno v skladu z dokumenti, v katerih so navedeni pogoji za podporo.
3. V skladu s točko (f) prvega odstavka člena 195 finančne uredbe se nepovratna sredstva dodelijo brez razpisa za zbiranje predlogov, kadar so upravičeni subjekti davčni organi držav članic in tretjih držav, pridruženih Programu, kot je navedeno v členu 5 te uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz člena 5 te uredbe.

4. V skladu s točko (a) drugega pododstavka člena 193(2) finančne uredbe se lahko za omejeno obdobje v ustrezno utemeljenih primerih, določenih v sklepu o financiranju, dejavnosti, ki se podpirajo v okviru te uredbe, in z njimi povezani stroški štejejo za upravičene od 1. januarja 2021, tudi če so ti stroški nastali pred vložitvijo vloge za nepovratna sredstva.

Člen 10

Stopnja sofinanciranja

1. Program lahko z odstopanjem od člena 190 finančne uredbe financira do 100 % upravičenih stroškov ukrepa.
2. Kadar so za ukrepe potrebna nepovratna sredstva, se delež sofinanciranja, ki se uporabi, določi v večletnih programih dela iz člena 13.

POGLAVJE IV
POSEBNE DOLOČBE ZA UKREPE
ZA KREPITEV INFORMACIJSKIH ZMOGLJIVOSTI

Člen 11

Odgovornosti

1. Komisija in države članice skupaj zagotovijo razvoj in delovanje evropskih elektronskih sistemov, naštetih v večletnem strateškem načrtu za obdavčitev iz člena 12 (VSN-O), vključno z oblikovanjem, specifikacijo, preskušanjem skladnosti, uvajanjem, vzdrževanjem, nadaljnjim razvojem, varnostjo ter zagotavljanjem in nadzorom kakovosti teh sistemov.
2. Komisija zagotovi zlasti naslednje:
 - (a) razvoj in delovanje skupnih komponent, določenih v VSN-O;
 - (b) splošno usklajevanje razvoja in delovanja evropskih elektronskih sistemov za doseganje njihovega delovanja, medsebojne povezljivosti in stalnega izboljševanja ter časovno usklajenega izvajanja;

- (c) usklajevanje evropskih elektronskih sistemov na ravni Unije za njihovo promocijo in izvajanje na nacionalni ravni;
- (d) usklajevanje razvoja in delovanja evropskih elektronskih sistemov, kar zadeva njihovo interakcijo s tretjimi stranmi, razen ukrepov, namenjenih izpolnjevanju nacionalnih zahtev;
- (e) usklajevanje evropskih elektronskih sistemov z drugimi zadevnimi ukrepi na ravni Unije, povezanimi z e-upravo.

3. Vsaka država članica zagotovi zlasti naslednje:

- (a) razvoj in delovanje nacionalnih komponent, določenih v VSN-O;
- (b) usklajevanje razvoja in delovanja nacionalnih komponent evropskih elektronskih sistemov na nacionalni ravni;
- (c) usklajevanje evropskih elektronskih sistemov z drugimi zadevnimi ukrepi na nacionalni ravni, povezanimi z e-upravo;
- (d) redno obveščanje Komisije o ukrepih, s katerimi svojim organom in gospodarskim subjektom omogočajo polno uporabo evropskih elektronskih sistemov;
- (e) izvajanje evropskih elektronskih sistemov na nacionalni ravni.

Člen 12

Večletni strateški načrt za obdavčitev

1. Komisija in države članice pripravijo večletni strateški načrt za obdavčitev (VSN-O) in ga posodablajo. VSN-O je usklajen z zadevnimi pravnimi akti Unije. V VSN-O so našteje vse naloge, ki so relevantne za razvoj in delovanje evropskih elektronskih sistemov, vsak evropski elektronski sistem ali njegov del pa je razvrščen kot:
 - (a) skupna komponenta, ki pomeni komponento evropskih elektronskih sistemov, razvito na ravni Unije, ki je na voljo vsem državam članicam ali ki jo je Komisija opredelila kot skupno zaradi učinkovitosti, varnosti in smotrnosti;
 - (b) nacionalna komponenta, ki pomeni komponento evropskih elektronskih sistemov, razvito na nacionalni ravni, ki je na voljo v državi članici, ki jo je razvila ali je skupaj z drugimi prispevala k njenemu razvoju, ali
 - (c) kombinacija komponent iz točk (a) in (b).
2. VSN-O zajema tudi inovacijske in pilotne ukrepe ter podporne metodologije in orodja, povezana z evropskimi elektronskimi sistemi.

3. Države članice obvestijo Komisijo o dokončanju vsake naloge, ki jim je bila dodeljena v okviru VSN-O. Poleg tega Komisiji redno poročajo o napredku pri izvajanju svojih nalog.
4. Države članice Komisiji vsako leto najpozneje do 31. marca predložijo letno poročilo o napredku pri izvajanju VSN-O v obdobju od 1. januarja do 31. decembra predhodnega leta. Ta letna poročila imajo vnaprej določeno obliko.
5. Komisija na podlagi letnih poročil iz odstavka 4 najpozneje do 31. oktobra vsako leto pripravi konsolidirano poročilo, v katerem oceni napredek Komisije in držav članic pri izvajanju VSN-O ter poročilo objavi.

POGLAVJE V

NAČRTOVANJE, SPREMLJANJE, OCENJEVANJE IN NADZOR

Člen 13

Program dela

1. Program se izvaja z večletnimi programi dela iz člena 110(2) finančne uredbe.

2. Komisija sprejme večletne programe dela z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 18(2).

Člen 14

Spremljanje in poročanje

1. Kazalniki za poročanje o napredku Programa pri doseganju specifičnih ciljev iz člena 3(2) so določeni v Prilogi II.
2. Za zagotovitev učinkovite ocene napredka Programa pri doseganju njegovih ciljev se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 17 za spremembo Priloge II, da se pregledajo ali dopolnijo kazalniki, kadar je to potrebno, in za dopolnitev te uredbe z določbami o vzpostavitvi okvira za spremljanje in ocenjevanje.
3. Sistem za poročanje o smotnosti zagotavlja, da se podatki za spremljanje izvajanja Programa in njegovih rezultatov zbirajo uspešno, učinkovito in pravočasno. V ta namen se prejemnikom finančnih sredstev Unije naložijo sorazmerne zahteve glede poročanja.

Člen 15
Ocenjevanje

1. Ocene Programa se opravijo tako, da pravočasno prispevajo k postopku odločanja. Komisija ocene objavi.
2. Ko je na voljo dovolj informacij o izvajanju Programa, vendar najpozneje v štirih letih od začetka njegovega izvajanja, Komisija opravi vmesno oceno Programa.
3. Na koncu izvajanja Programa, vendar ne pozneje kot v štirih letih po zaključku obdobja iz člena 1, Komisija opravi končno oceno Programa.
4. Komisija zaključke vmesnih in končnih ocen skupaj s svojimi pripombami sporoči Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

Člen 16

Zaščita finančnih interesov Unije

Kadar tretja država sodeluje v Programu po odločitvi, sprejeti na podlagi mednarodnega sporazuma ali na podlagi katerega koli drugega pravnega instrumenta, odgovornemu odredbodajalcu, OLAF in računskemu sodišču podeli potrebne pravice in dostop, da lahko v celoti izvajajo svoje pristojnosti. V primeru OLAF take pravice vključujejo pravico do izvajanja preiskav, vključno s preverjanji na kraju samem in inšpekcijami, kot je določeno v Uredbi (EU, Euratom) št. 883/2013.

POGLAVJE VI

IZVAJANJE PRENOSA POOBLASTILA

IN POSTOPEK V ODBORU

Člen 17

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 14(2) se prenese na Komisijo za obdobje do 31. decembra 2028.

3. Prenos pooblastila iz člena 14(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 14(2), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 18

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ki se imenuje „Odbor za program Fiscalis“. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE VII

INFORMIRANJE, KOMUNICIRANJE IN OGLAŠEVANJE

Člen 19

Informiranje, komuniciranje in oglaševanje

1. Prejemniki sredstev Unije z zagotavljanjem skladnih, učinkovitih in sorazmernih informacij različnim ciljnim skupinam, tudi medijem in javnosti, navedejo izvor teh sredstev in zagotovijo prepoznavnost financiranja Unije, zlasti pri promoviranju ukrepov in njihovih rezultatov.
2. Komisija izvaja ukrepe informiranja in komuniciranja v zvezi s Programom, ukrepi, izvedenimi na podlagi Programa, in doseženimi rezultati. Finančna sredstva, dodeljena Programu, prispevajo tudi h korporativnemu komuniciranju o političnih prednostnih nalogah Unije, kolikor so te prednostne naloge povezane s cilji iz člena 3.

POGLAVJE VIII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 20

Razveljavitev

Uredba (EU) št. 1286/2013 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2021.

Člen 21

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo ukrepov, začelih na podlagi Uredbe (EU) št. 1286/2013, ki se še naprej uporablja za te ukrepe do njihovega zaključka.
2. Finančna sredstva za Program lahko krijejo tudi odhodke za tehnično in upravno pomoč, ki so potrebni za zagotovitev prehoda med Programom in ukrepi, sprejetimi na podlagi Uredbe (EU) št. 1286/2013.
3. Po potrebi se lahko v proračun Unije po letu 2027 knjižijo odobritve za kritje odhodkov iz člena 4(2), da se omogoči upravljanje ukrepov, ki niso zaključeni do 31. decembra 2027.

Člen 22

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednik

Za Svet
predsednik

PRILOGA I

Neizčrpn seznam možnih oblik ukrepov
iz točk (a), (b) in (d) prvega pododstavka člena 7(2)

Ukrepi iz točk (a), (b) in (d) prvega pododstavka člena 7(2) so lahko med drugim v naslednjih oblikah:

- (1) kar zadeva sestanke in podobne priložnostne dogodke:
 - seminarji in delavnice, ki se jih običajno udeležijo udeleženci vseh sodelujočih držav, na katerih potekajo predstavitve, udeleženci pa o vsebini intenzivno razpravljajo in sodelujejo v dejavnostih o določeni temi;
 - delovni obiski, ki so organizirani tako, da bi uradniki pridobili ali izpopolnili izkušnje ali strokovno znanje na področju davčne politike;
 - prisotnost v upravnih uradih in sodelovanje v upravnih preiskavah;

(2) kar zadeva strukturirano sodelovanje na podlagi projektov:

- projektne skupine, ki so običajno sestavljena iz predstavnikov omejenega števila sodelujočih držav in delujejo v omejenem obdobju, da bi uresničevale predhodno določen cilj z natančno opredeljenim rezultatom, vključno z usklajevanjem ali primerjalno analizo;
- področne skupine, tj. strukturirane oblike stalnega ali nestalnega sodelovanja in v katerih so združene strokovno znanje in izkušnje za opravljanje nalog na posebnih področjih ali operativnih dejavnosti, po možnosti s podporo spletnega sodelovanja, upravne pomoči ter infrastrukture in opreme;
- večstranska ali istočasna kontrola, ki vključuje usklajeno preverjanje davčnega položaja enega ali več povezanih davčnih zavezancev, ki jo organizirata dve ali več sodelujočih držav s skupnimi ali dopolnjujočimi se interesi, med katerimi sta vsaj dve državi članici;
- skupne revizije, ki vključujejo uradne preiskave davčnega položaja enega ali več povezanih davčnih zavezancev, ki jo opravi ena revizijska ekipa, v kateri sta zastopani dve ali več sodelujočih držav s skupnimi ali dopolnjujočimi se interesi, med katerimi sta vsaj dve državi članici;

- vsaka druga oblika upravnega sodelovanja, določena z uredbama Sveta (EU) št. 904/2010¹ ali (EU) št. 389/2012² ali direktivama Sveta 2010/24/EU ali 2011/16/EU³;

(3) kar zadeva ukrepe za krepitev usposobljenosti ljudi in druge ukrepe za krepitev zmogljivosti:

- skupno usposabljanje ali razvoj e-učenja za podporo potrebnim strokovnim znanjem in spretnostim na področju davkov;
- tehnična podpora, namenjena izboljšanju upravnih postopkov, povečanju upravne zmogljivosti ter izboljšanju delovanja in dejavnosti davčnih uprav z uvajanjem in izmenjavo dobrih praks.

¹ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).
² Uredba Sveta (EU) št. 389/2012 z dne 2. maja 2012 o upravnem sodelovanju na področju trošarin in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2073/2004 (UL L 121, 8.5.2012, str. 1).
³ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

PRILOGA II

Kazalniki iz člena 14(1)

Za poročanje o napredku Programa pri doseganju specifičnih ciljev iz člena 3(2) se uporabijo naslednji kazalniki:

- A. Krepitev zmogljivosti (upravne, človeške in informacijske zmogljivosti)
- (1) indeks uporabe in izvajanja prava in politike Unije (število ukrepov v okviru Programa, organiziranih na področju uporabe in izvajanja prava in politike Unije v zvezi z obdavčitvijo, ter število priporočil, izdanih po teh ukrepih);
 - (2) indeks znanja (število uporabljenih učnih modulov; število usposobljenih uradnikov in točke za kakovost po udeležencih);
 - (3) razpoložljivost evropskih elektronskih sistemov (v odstotku časa);
 - (4) razpoložljivost skupnega komunikacijskega omrežja (v odstotku časa);
 - (5) indeks poenostavljenih informacijskih postopkov za davčne organe in gospodarske subjekte (število registriranih gospodarskih subjektov, število zahtevkov in število poizvedb v različnih elektronskih sistemih, ki se financirajo iz Programa).

B. Izmenjava znanja in mreženje

- (6) indeks trdnosti sodelovanja (stopnja ustvarjenega mreženja, število srečanj v živo in število spletnih skupin za sodelovanje);
 - (7) indeks najboljših praks in smernic (število ukrepov v okviru Programa, organiziranih na tem področju in odstotek davčnih organov, ki so izkoristile delovno prakso oziroma uporabljale smernice, razvite s podporo iz Programa).
-

PRILOGA III

Neizčrpen seznam možnih prednostnih tem za ukrepe iz člena 7

V skladu s specifičnimi in splošnimi cilji Programa so lahko ukrepi iz člena 7 med drugim osredotočeni na naslednje prednostne teme:

- (1) podpiranje izvajanja prava Unije v zvezi z obdavčitvijo, vključno s tovrstnim usposabljanjem osebja, in pomoč pri določanju možnih načinov izboljšanja upravnega sodelovanja med davčnimi organi, vključno s pomočjo pri izterjavi v zvezi z davki;
- (2) podpiranje učinkovite izmenjave informacij, vključno s skupinskimi zahtevki, razvoja standardnih IT formatov, dostopa davčnih organov do informacij o dejanskem lastništvu in boljše uporabe prejetih informacij;
- (3) podpiranje učinkovitega delovanja mehanizmov upravnega sodelovanja in izmenjave najboljših praks med davčnimi organi, vključno z najboljšimi praksami na področju izterjave v zvezi z davki;
- (4) podpiranje digitalizacije in posodobitev metodologij v davčnih organih;
- (5) podpiranje izmenjave najboljših praks pri boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost.